

Forfatter: Beck, Johan Vilhelm

Titel: BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1866-03-09)

Citation: Beck, Johan Vilhelm: "BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1866-03-09)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 114. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000071.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Vilh. Beck til J. Clausen.
Ørum 9. Marts 1866.

Min kjære Ven vil dog have Lov til at ligne sig selv og ikke fuldføre, hvad han begynder paa¹⁾. Og nu vil jeg ogsaa helst saaledes; thi jeg forstaaer Dig først nu: Du vil ikke have, vort Venskabs Forhold skal forrykkes, men at det skal blive det Gamle: Du begynder, jeg fuldender. Nu seer jeg først, hvor smukt det er, at jeg skriver Slutningen af vor jydsk Rejse. Jeg er da ogsaa et Fæ, at jeg ikke kunde see det strax. Dog Hovedsagen for mig var at faae Dig forbi Snejbjerg²⁾, og det glæder mig at see, at Du atter er kommet forbi som »den rare Clausen« uden at gjøre mig til »den slemme Beck«³⁾.

Jeg har egentlig lovet Jyderne, at de skulde faae din Prædiken fra Snejbjerg. Vil Du opfylde mit Løfte? Jeg vil nemlig nu til at udgive Missionsprædikenerne; skal Du saa ikke med?⁴⁾ — —

s. 115 Det er stygt af Birkedal at sætte sin Person over Guds Riges Sag, og det gjør han. Men Gud ske Lov, min kjære Ven! som gav Dig Hjerter til at handle, som Du har gjort.

Gud give, at Du fremdeles maa være glad i Ryslinge! Du kan ogsaa sagtens, Du har Sophie og dine Børn; jeg gaaer her som Eremit i en Daarekiste, skilt fra mit halve Liv, midt i en Daarekiste, med Hovedet fuldt af saa mange verdslige Sager, maae bestyre ikke blot mit Eget, men ogsaa de Andres Sager, maae bygge Hus, købe Tømmer, slutte Akkorder o. s. v. Jeg har svært ved at holde det aandelige Liv vedlige midt i alt dette. Dog, Gud ske Lov! her er allerede Vækkelse, her er Sjæle, som have begyndt at gnide Søvnens af Øjnene, og jeg maae atter bekjende: een Dag er for Gud som tusinde Aar. O, hvor er Han god, den kjære Gud og Frelser! Lad os blive ved Ham!

Din trofaste Ven
Vilh. Beck.